ת"פ 49810/08/16 – מדינת ישראל נגד ד' פ'

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 49810-08-16 מדינת ישראל נ' פ'

לפני כבוד השופטת זהר דולב להמן

המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד לי מגן
נגד	
הנאשם	ד' פ' ע"י ב"כ עו"ד עמית דויטשר

<u>החלטה</u>

לפניי בקשה של הנאשם לחזור בו מהסכמה, בהתאם לסעיף 94(ב) ל-**חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב]**, התשמ"ב-1982 (להלן: **חסד"פ**), שהוגשה תחת הכותרת "**הודעה מטעם הצדדים**" ובה נרשם כי הצדדים "**הגיעו להסכמה לפיה הנאשם יחזור בו מכפירתו, וכי המאשימה תחזור בה מכתב האישום**" (להלן: **ההסכמה**).

רקע והליכים קודמים

1. כתב האישום הוגש ביום 22.8.16 והוא ייחס לנאשם תקיפה סתם של בת זוג.

2. התיק נקבע להקראה בפני כב' הש' דורון ב-11.6.17. משהנאשם לא התייצב נדחה הדיון להקראה ב-9.2.18. בהמשך הועבר התיק לדיון בפני כב' הש' פורר, אשר הורה על מינוי עו"ד מהסניגוריה הציבורית והורה על דחיית הדיון ל-13.5.18. לנאשם מונתה עו"ד הילה טל, אשר ביקשה דחיית המענה ומשכך דחה כב' הש' פורר את הדיון ל-30.12.18. גם במועד זה הדיון לא התקיים וכב' הש' פורר דחה את הדיון ל-13.3.19. ב-13.3.19 ביקשה ב"כ הנאשם, עו"ד הילה טל, לנתב התיק לשמיעת הוכחות וכב' הש' פורר ניתב התיק לכב' הש' הבכיר אמוראי, לקביעת מועד מתן מענה מפורט בהתאם ליומנו.

3. ביום 8.9.19 קבע כב' הש' הבכיר אמוראי מתן מענה מפורט ב-22.9.19. דיון שנדחה לבקשת ההגנה ל-15.1.20 - מועד בו נמסרה כפירה מפורטת והתיק נקבע לשמיעת הוכחות ב-13.12.20. ב-17.6.20 נקבע התיק ליום מרוכז ב-27.7.20, מועד שנדחה ל-8.11.20 ובהמשך נדחה ל-22.11.20. ב-22.11.20 הודיעו הצדדים כי לא הגיעו להסדר בתיק ומשכך מועד ההוכחות נותר על כנו. ב-9.12.20 נדחתה בקשת ב"כ הקודמת, עו"ד הילה טל, לשחררה מייצוג ולדחות מועד ההוכחות בשל מחלוקת בינה לבין הנאשם, בגינה היה בכוונת הסניגוריה הציבורית להחליף ייצוג הנאשם. חרף החלטה זו דיון ההוכחות לא התקיים ב-13.12.20 מטעמים שונים ומועד ההוכחות נדחה ל-17.2.21.

4. מספר ימים לאחר מכן, ב-16.12.20 מונה עו"ד נעם בונדר לייצג את הנאשם. ב-17.2.21 התקיים דיון הוכחות במסגרתו העידו חלק מעדי התביעה, לרבות המתלוננת, והוגשו ראיות. התיק נקבע לסיום פרשת תביעה ופרשת הגנה ב-10.3.21. הדיון לא התקיים במועדו שכן עו"ד בונדר לא חש בטוב, ומשכך נקבעה תזכורת

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

ב-21.3.21 - מועד בו נקבע סיום שמיעת ההוכחות ב-19.4.21.

5. כאמור לעיל, ב"כ הצדדים הגישו בקשה מוסכמת וביום 18.4.21 נעתר כב' הש' הבכיר אמוראי להסכמה והורה על ביטול כתב האישום, בהתאם להוראות סעיף 94(ב) ל-**חסד"פ** (להלן: **החלטת כב' הש' הבכיר אמוראי**).

הבקשה שלפניי ועמדות הצדדים

6. בתגובה להחלטת כב' הש' הבכיר אמוראי הגיש הנאשם ביום 19.4.21 בקשה בה רשם "**אני לא מסכים ולא כופר בהודאתי!**". בהמשך טען הנאשם, כי ב"כ דאז, עו"ד נעם בונדר, "**לא הסביר בצורה נכונה מה הוא מתכנן**... **רימה אותי וגרם לי לקבל משהו שאני לא מוכן להודות בו**...". כמו כן טען כי רוסית היא שפת האם שלו ומשכך לא הבין הסבריו של ב"כ דאז, עו"ד נעם בונדר. הנאשם טען כי התיק מבוסס על תלונת שווא ועל שקרים וכי יש לו ראיות להוכיח טענות אלו. בנוסף טען הנאשם כי "**הסניגוריה ציבורית כל פעם עושה לי עוול, כל פעם דוחים דיונים מכל מיני סיבות אישיות, מושכים זמן. כל פעם עושים שטיפת מח שאני אקח אחריות על דברים שלא עשיתי. לא מתייחסים כלל לכל הראיות שיש לי, הם רוצים שאני אודה**". הנאשם טען כי הסניגוריה הציבורית לא נענתה לבקשתו למנות לו עו"ד "**שיכול לייצג אותי עד הסוף תהליך**". הגדיל לעשות הנאשם וטען לגבי ב"כ דאז, עו"ד נעם בונדר "**העורך דין אחרון פשוט הטעה אותי! הוא יודע שבחיים אני לא אודה באשמה אז הוא תכנן בכל מאחורי גבי ואז פשוט אמר לי בטלפון בעברית שאני לא מבין. הוא גרם לי לחשוב שהפרקליטות פשוט ויתרה וזה לא נכון**". בסוף בקשתו טען הנאשם כי לאחר ששאל "**אנשים**" מה המשמעות "**כופר בהודאתי**" - הוסבר לו "**שבעצם אמרו לי שאני מודה שאני אשם. אני לא מסכים לכך אני לא הסכמתי לכך במשך כל השנים שהתיק הזה התנהל**" (להלן: **בקשת הנאשם**).

7. בו ביום, 19.4.21, הורה כב' הש' הבכיר אמוראי על קבלת תגובות ב"כ הנאשם דאז עו"ד בונדר וב"כ המאשימה - תוך 7 ימים.

8. ב-26.4.21 הגיש עו"ד בונדר תגובתו (להלן: **תגובת עו"ד בונדר**). בתגובת עו"ד בונדר נרשם כי הוא "**סבר כי הנאשם קיבל הסבר ברור מאוד ביחס למהות ההליך על פי סעיף 94(ב) לחסד"פ**". עו"ד בונדר מסר כי ככל הנראה השימוש בביטוי "**הנאשם יחזור מכפירתו**", בשילוב עם "**הייעוץ**" שקיבל מאנשים אחרים, כעולה מהפסקה האחרונה לבקשתו - הם שהובילו לכעסו של הנאשם וכי אין בביטוי זה כדי להצביע על הסכמת הנאשם, במפורש או במשתמע, לעובדות שפורטו בכתב האישום.

9. ב-23.5.21, באיחור של כמעט חודש ימים, הוגשה עמדת המאשימה (נושאת תאריך 13.5.21), שלא היה בה להוסיף דבר על האמור בתגובת עו"ד בונדר ולא צוינה בה סיבת האיחור בהגשתה.

10. ב-15.2.22 ניתנה החלטת כב' השופטת חולתא, לפיה עם פרישת כב' השופט הבכיר אמוראי, הדיון בבקשה נקבע ליום 7.6.22 לפניי (להלן: **החלטת כב' השופטת חולתא**). החלטת כב' השופטת חולתא ניתנה במענה לבקשת סגן הסניגוריה הציבורית המחוזית, עו"ד דוד ויצטום, מיום 10.2.22, ליתן החלטה בבקשת הנאשם (להלן: **בקשת הסנגוריה הציבורית**). בבקשת הסנגוריה הציבורית נרשם כי בית המשפט מתבקש לאפשר לנאשם להמשיך בניהול ההוכחות ולהעיד, על מנת שבית המשפט יוכל לקבוע כי המתלוננת שיקרה וכי הוא חף מפשע. בבקשת הסנגוריה הציבורית צוין כי נוכח טענות הנאשם תמנה הסניגוריה הציבורית לנאשם עו"ד אחר מטעמה. ואכן ביום 1.3.22 מונה לנאשם עו"ד עמית דויטשר, ב"כ הנוכחי.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

11. בדיון ב-7.6.22 טען ב"כ הנאשם כי הנאשם לא מסכים למתווה שהוצג ע"י הצדדים במסגרת ההסכמה. ב"כ הנאשם טען שלא מדובר בטענה לכשל בייצוג. לטענת ב"כ הנאשם, מאחר שההודעה על ההסכמה נמסרה בכתב, מבלי שהתקיים דיון במסגרתו הוסברה לנאשם משמעות ההסכמה בהתאם לסעיף 94(ב) ל-**חסד"פ** - יש להורות על ביטול החלטת כב' הש' הבכיר אמוראי. ב"כ הנאשם טען כי לא מדובר בשימוש לרעה בהליכי משפט, שכן בקשת הנאשם הוגשה יום לאחר החלטת כב' הש' הבכיר אמוראי, כאשר הנאשם לקח על עצמו סיכון שאם ההליך ימשך ייתכן שיורשע. ב"כ המאשימה טענה כי לבית המשפט אין סמכות לשנות החלטת כב' הש' הבכיר אמוראי. ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם היה מיוצג ע"י "**עו"ד מצוין, עו"ד בונדר**" וכי מתגובת עו"ד בונדר עולה "**בצורה שאינה משתמעת לשני פנים, שהנאשם קיבל הסבר ברור מאוד ביחס למהות ההליך על פי סעיף 94(ב) לחסד"פ, כפי שנעשה על ידו לאורך כל ההליך**". לבסוף טענה כי החלטת כב' הש' הבכיר אמוראי סיימה את ההליך בבית המשפט ומשכך לא ניתן לדון בבקשת הנאשם. ב"כ הנאשם השיב לטענות אלו כי לבית משפט יש סמכות, כפי שיש לבית המשפט של הערעור סמכות לקבל ערעור על החלטה המבטלת כתב אישום בשל אי קיום הליך שימוע תקין. מכל מקום, מדובר בסמכות טבועה של בית משפט.

דיון והכרעה

12. ב"כ הצדדים לא הפנו למקור נורמטיבי התומך בטענותיהם, לא הפנו להוראות חוק רלוונטיות ולא לפסיקה רלוונטית. עיון בפסיקה של בית המשפט העליון מעלה כי קיימים מספר פסקי דין המובילים למסגרת הנורמטיבית הרלוונטית לענייננו, כמפורט להלן -

א) ב-רע"פ 1955/12 **נמרי נ' בנימיני** (9.5.13) (להלן: **ענין נמרי**), עמדה כב' המשנה לנשיא (כתוארה אז) נאור, בסעיף 14 לפסק דינה, על מטרות סעיף 94(ב) ל-**חסד"פ** והרקע לתיקון סעיף 94 ל-**חסד"פ** בהוספת סעיפים קטנים, 94(ב) ו-94(ג) ל-**חסד"פ**. נקבע כי מטרת החוק היתה לאפשר למאשימה לחזור בה מכתב האישום בכל עת כך שמשמעות החזרה מכתב האישום תהיה ביטול האישום ולא זיכוי, שכן גם המחוקק הבין כי קיימים מקרים בהם הדבר נדרש בנסיבות מסויימות, ובכפוף להסכמת הנאשם לביטול כתב האישום בדרך זו -

> "**בעבר הרחוק, ולפני תיקון סעיף 94 בשנת תשנ"ה, אם חזר בו התובע מן האישום לאחר התשובה לאישום, גרר הדבר בהכרח זיכוי של הנאשם. זיכוי לפני תשובה לאישום גרר ביטול. סעיפים קטנים 94(ב) ו-94(ג) שינו את ההסדר, וקבעו כי בהסכמת הנאשם ניתן לבטל את כתב האישום בכל עת עד להכרעת הדין... בדברי ההסבר הובהר הרקע להוספת סעיף 94(ב): במקרים מסוימים, למשל בעבירות קלות או במקרים בהם גם התובע מסכים כי לא היה מקום להגשת כתב האישום, יש טעם באי מיצוי ההליך הפלילי. על כן, הוצע לאפשר לבית המשפט לבטל את האישום בהסכמת בעלי הדין, וזאת ככל שטרם ניתנה הכרעת הדין... בהצעת החוק הובהר, כי אין בביטול זה משום זיכוי הנאשם, וכי התביעה תוכל לחדש את המשפט אם השתנו הנסיבות שהצדיקו את ביטול ההליכים... <u>מכאן שהשקפת המחוקק היא שחזרה מאישום כאמור בסעיף 94(ב) קרובה יותר לזיכוי, אף אם אינה זיכוי לכל דבר ועניין</u>...".

ב) ב-רע"פ 39/20 **סלומון נ' מדינת ישראל** (12.1.20) נדון מקרה דומה לענייננו (להלן: **ענין סלומון**). ב-**ענין סלומון** ביקשה המאשימה לחזור בה מכתב האישום בהסכמה. ב"כ המבקש ציין כי המבקש לא מוכן לחזור בו מכפירתו בעובדות כתב האישום, אולם לאחר שהמבקש נשאל ע"י בית המשפט הוא השיב "**אני**

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

מסכים שכתב האישום נגדי יבוטל ואני אף אשמח". אשר על כן, הורה בית המשפט על ביטול כתב האישום נגד המבקש בהתאם לסעיף 94(ב) ל-**חסד"פ**. שבוע לאחר מכן הגיש המבקש בקשה לתיקון פרוטוקול, אשר נדחתה מהטעם שהמבקש הסכים לביטול כתב האישום. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה אף הוא. בדחותו בקשת רשות הערעור, קבע כב' השופט קרא כי משהסכימו הנאשם והמאשימה על ביטול כתב האישום, היה מקום להורות על ביטול כתב האישום בהתאם לסעיף 94(ב) ל-**חסד"פ**, ולא היה מקום להיעתר לבקשת הנאשם לשנות החלטה זו ולאפשר לו לשוב ולנהל משפטו מאותה נקודה בה הופסקו ההליכים.

ג) ב-בג"ץ 6464/15 **פלוני נ' משרד המשפטים - פרקליטות המדינה** (2.2.16) נדחתה עתירה להורות למאשימה לשנות עילת הסגירה של תיק, בו בוטל כתב האישום בהתאם לסעיף 94(ב) ל-**חסד"פ**, ולחלופין לחדש ההליכים בכתב האישום שבוטל (להלן: **בג"ץ פלוני**). העתירה החלופית ב-**בג"ץ פלוני** להורות על חידוש כתב האישום שבוטל בהסכמה היתה מתוך רצון להוכיח חפותו, כמו במקרה שלפניי, וחרף זאת בג"ץ דחה את העתירה.

13. עו"ד בונדר בתגובתו ביקש אף הוא לשמור על כבודו של הנאשם ועל זכויותיו, חרף דבריו הקשים של הנאשם כלפיו. שותפה אני לעמדת עו"ד בונדר, כי מבקשת הנאשם עולה שהשימוש בביטוי "**הנאשם יחזור מכפירתו**", בשילוב עם "**הייעוץ**" שקיבל הנאשם מאנשים אחרים - הם שהבעירו חמתו של הנאשם, כעולה מהפסקה האחרונה לבקשת הנאשם (ראו סעיף 6 לעיל). מקובלת עלי גם עמדת עו"ד בונדר בתגובתו, כי לא היה מקום להוסיף ביטוי זה להודעת הצדדים על ההסכמה. מהמסגרת הנורמטיבית שהובאה לעיל עולה במפורש כי מטרת המחוקק ב-סעיף 94(ב) ל-**חסד"פ** לא היתה "**להחזיר את הגלגל לאחור**" לשלב שלפני מתן "**תשובת הנאשם לאישום**". מטרת המחוקק היתה לאפשר לצדדים להגיע למצב בו דין "**תוצאות חזרה מאישום**" גם לאחר "**תשובת הנאשם לאישום**" יהיה כדין "**תוצאות חזרה מאישום**" לפני "**תשובת הנאשם לאישום**" - קרי ביטול ולא זיכוי. שותפה אני לעמדת עו"ד בונדר כי טוב היה לו המאשימה היתה מנסחת הודעתה על ההסכמה באופן פשוט יותר, התואם את הסעיף ואת ההסכמה, כפי שנעשה ב-**ענין סלומון**, ונמנעת מהוספת המשפט שאין בו "**כל משמעות**", וכי אין במשפט זה "**כדי להצביע על הסכמתו של הנאשם, במפורש או במשתמע, לאמור בכתב האישום, והכוונה הייתה, כך נראה, אך ורק להדגיש את החזרה של ההליך לנקודת ההתחלה**".

14. ב"כ הנאשם ביקש "**להלך בין הטיפות**" והגם שטען לזכות הנאשם כל שניתן לטעון - עמד על כך שטענות הנאשם הן לא טענות של כשל בייצוג כלפי עו"ד בונדר. חרף זאת, לא ניתן להתעלם מהטענות הקשות שהעלה הנאשם בבקשתו. פועל יוצא מכך הוא שקבלת בקשת הנאשם משמעותה גם קבלת טענותיו לכשל בייצוג. הארכתי בפירוט הרקע וההליכים הקודמים, בין היתר משום שיש בהם כדי ללמד שלא היה כאן כשל בייצוג. עו"ד בונדר ייצג את הנאשם בדיון ההוכחות, שנמשך שעות ארוכות והסתיים בשעה 19:26, על חשבון ענייניו האישיים, כעולה מפרוטוקול הדיון מיום 17.2.21. מדובר בעורך דין מיומן ומנוסה, דובר השפה הרוסית, אשר מסר לנאשם "**הסבר ברור מאוד ביחס למהות ההליך על פי סעיף 94(ב) לחסד"פ**" ומקובלת עלי טענת עו"ד בונדר שעשה זאת "**בדיוק, כפי שנעשה... לאורך הייצוג כולו, ביחס לשלל הסוגיות הנדונות בתיק, ההתמודדות איתם והדרכים לסיים את התיק באופן המממש באופן מיטבי את רצונו ואת זכויותיו של הנאשם**".

15. זאת ועוד, הנאשם עצמו ציין בבקשה כי עו"ד בונדר הסביר לו "**שהפרקליטות נסוגה והכל נגמר**" וכי עו"ד בונדר "**גרם לי לחשוב שהפרקליטות פשוט וויתרה וזה לא נכון**". הנאשם לא משפטן ונכונה אני אף לקבלת

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

טענתו כי רוסית היא שפת האם שלו ולא עברית. אולם ממש כפי שהנאשם סבר בטעות כי המאשימה היא "**הפרקליטות**" ולא "**לשכת תביעות נגב**", כך ניתן להבין שהנאשם סבר - שוב בטעות - כי משמעות חזרה מכפירה היא הודיה בעובדות כתב האישום, ולא היא. המאשימה חזרה בה מכתב האישום ומשכך מדובר במקרה בו המאשימה "**נסוגה**" או "**ויתרה**" על ניהול ההליך נגד הנאשם. אכן "**הכל נגמר**". כפי שקבעה כב' המשנה לנשיא (כתוארה אז) נאור ב-**ענין נמרי** "**שהשקפת המחוקק היא שחזרה מאישום כאמור בסעיף 94(ב) קרובה יותר לזיכוי, אף אם אינה זיכוי לכל דבר ועניין**". קרי, לא רק שההליך נגד הנאשם הסתיים והמאשימה ויתרה על ניהול ההליך נגדו וחזרה בה מכתב האישום, אלא שדין חזרה זו קרוב יותר לדין זיכוי. במצב דברים זה מקובלת עלי עמדת ב"כ הנאשם, אשר ציין בדיון ביום 7.6.22, "**אני יכול להניח שלא הנאשם שיקר ולא עו"ד בונדר שיקר והייתה אי הבנה בנושא זה**" ומשכך "**אפשר להניח שהייתה אי הבנה**". הנחה זו מובילה אף היא לדחיית בקשת הנאשם. כל החלטה אחרת מחייבת מסקנה כי עו"ד בונדר כשל בייצוג הנאשם, ולא מצאתי בתיק זה כל נימוק לקבוע זאת.

16. לא זו אף זו, אלא שבהתאם להוראות סעיף 94(ג) ל-**חסד"פ** ניתן להגיש מחדש את כתב האישום שבוטל - רק באישור היועצת המשפטית לממשלה ומטעמים שיירשמו. אישור כזה לא קיים וטעמים כאלו - איין.

17. לפני סיום ראיתי לנכון לציין לשבח התנהלות עו"ד בונדר, התנהלות ב"כ הנאשם (עו"ד דויטשר) והתנהלות הסנגוריה הציבורית מחוז דרום. חרף טענות קשות של הנאשם כלפי הסנגוריה הציבורית בכלל וכלפי עו"ד בונדר בפרט - ביקשו אלו להגן על הנאשם ועל זכויותיו. הסנגוריה הציבורית מחוז דרום ביקשה לעשות כל שלאל ידה לסייע לנאשם. עו"ד ויצטום בבקשת הסנגוריה הציבורית, עתר לפעול למען הנאשם ולאפשר לו לנהל משפטו עד תום כדי להוכיח חפותו, ואף ציין כי הסנגוריה הציבורית נכונה להחליף שוב, בפעם השניה, ייצוג הנאשם, על מנת לאפשר לנאשם להילחם על חפותו - זאת חרף הדברים הקשים שכתב הנאשם על התנהלות הסנגוריה הציבורית בעניינו. כך גם ב"כ הנאשם ביקש להלך בין הטיפול ולשמור על כבודה של הסנגוריה הציבורית, כבודו של עו"ד בונדר ומעל הכל - להגן על זכויות הנאשם בתיק זה, בו לא היה קל הדבר, נוכח השתלחות משולחת הרסן של הנאשם הן בעו"ד בונדר והן בסנגוריה הציבורית. השתלחות שנבעה ככל הנראה מחוסר הבנה של המצב המשפטי ומ"**ייעוץ**" שקיבל מ"**אנשים**", אשר טעו לחשוב - והטעו את הנאשם לחשוב - כי משמעות חזרה מכפירה היא הודיה ובכך הטעו הנאשם בהבנת ההליך.

אשר על כן, מצאתי כי יש לדחות בקשת הנאשם לחזור בו מההסכמה ואין מקום להורות על חידוש ההליך נגד הנאשם.

על מנת להסיר ספק מליבו של הנאשם מובהר לנאשם כי משמעות ההסכמה היא שכתב האישום נגדו בוטל. זאת ועוד, משבוטל כתב האישום נגדו במסגרת ההסכמה, המאשימה לא יכולה להגיש נגדו את כתב האישום שוב, אלא באישור היועצת המשפטית לממשלה, ורק אם יהיו לכך טעמים שיירשמו.

<u>התיק הסתיים. המזכירות מתבקשת לסגור את התיק.</u>

ניתנה והודעה היום, י"ט תמוז תשפ"ב, 18 יולי 2022, במעמד הנוכחים.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©